

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפליד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Asara B'Teves on Erev Shabbos. This year, there are a number of *halachos* that are relevant since the fast day falls out on *Erev Shabbos*. As this is not a common occurrence [average once in 14 years] these *halachos* can become forgotten.

Warm Shower. Even though there is a custom [not *halacha*] to refrain from showering the whole body on fast days (1), on *Erev Shabbos* we don't follow this *chumra* because of *Kavod Shabbos* that requires one to wash the whole body in warm water.

Haircuts. Although some *Poskim* hold that one should not take a haircut on a public fast day because it is a luxury activity, on Friday it is done when necessary in honor of *Shabbos* (2).

Tasting Shabbos Foods. Many people taste the *Shabbos* foods on *Erev Shabbos* to make sure they are properly seasoned for *Shabbos* and there is also some Kabbalistic accomplishment by the above tasting. On public fast days, one cannot taste the food unless there is a real need to do so in honor of *Shabbos*. In such cases, one can taste a small amount [less than a *k'zayis*], chew it and then spit it out, all without making any *berachos* (3).

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - בבא קמא מו.

"ארב לו רקס עליו" *pasuk* the דרשן how רבנן ר"ש - "כל קבוע כמחצה על מחצה רמי" (he ambushes and rises against him) the *Gemara* brings a מחלוקת between ר"ש and רבנן. However, this *pasuk*, notwithstanding the above *halacha*, teaches us that if someone throws a rock into a crowd of 10 people and we don't know who he intended to kill, even if they are 9 Jews and 1 Goy, since the people are קבוע we don't go בטר רוב and say he probably had in mind to kill a *Yid*, but instead we view the crowd as 50-50 *Yisraelim* and *Goyim*, because of מחצה דמי and it remains a doubt who he intended to kill and since ספק נפשות להקל רש"י. פטור. Rashi says this is the מקור of the rule מחצה על מחצה (אייר יב) *Gemara* discusses one who sent a שליח to be מקדש an unspecified woman on his behalf and the messenger died before returning. Since we don't know who he ended up being מקדש for him, this משלח is מסולח to all women, as they may be related (ערוה) to the woman he is officially married to. ר"ש explains this is only a קנס because רמי says this is not on who the rock will fall on, but on what place the rock will land. Once we have to look at the area, we need to ascertain who is occupying the area and need the count of people in the area. Since for that the דין of קבוע tells us that this place is occupied by a 50/50 תערובת of people, we can't say he had כונה for a *Yid*.

The *Gemara* (אייר יב) discusses one who sent a שליח to be מקדש an unspecified woman on his behalf and the messenger died before returning. Since we don't know who he ended up being מקדש for him, this משלח is מסולח to all women, as they may be related (ערוה) to the woman he is officially married to. ר"ש explains this is only a קנס because רמי says this is not on who the rock will fall on, but on what place the rock will land. Once we have to look at the area, we need to ascertain who is occupying the area and need the count of people in the area. Since for that the דין of קבוע tells us that this place is occupied by a 50/50 תערובת of people, we can't say he had כונה for a *Yid*.

The *Gemara* (אייר יב) discusses one who sent a שליח to be מקדש an unspecified woman on his behalf and the messenger died before returning. Since we don't know who he ended up being מקדש for him, this משלח is מסולח to all women, as they may be related (ערוה) to the woman he is officially married to. ר"ש explains this is only a קנס because רמי says this is not on who the rock will fall on, but on what place the rock will land. Once we have to look at the area, we need to ascertain who is occupying the area and need the count of people in the area. Since for that the דין of קבוע tells us that this place is occupied by a 50/50 תערובת of people, we can't say he had כונה for a *Yid*.

הוא היה אומר

R' Moshe Sofer ז"ל (Chasam Sofer) would say: Yehuda was paraphrasing the words of his father Yaakov, and why he cannot part with his youngest son Binyamin. In truth, although he mourned him, Yaakov never believed that Yosef actually died because if he was dead, he would have come to him in a dream. Since he hadn't seen him until now, it's a sign that he was not dead. Thus, Yaakov said, 'He was torn apart' but because 'I haven't seen him until now' in a dream, I know he is not dead.'

A Wise Man would say: "How would your life be different if you decided to walk away from gossip and verbal defamation? Let today be the day. Speak only the good you know of other people and encourage others to do the same."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com

Let's encourage
! כבוד התפילה
104,046 already signed
855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

לעיני אבי מו"ר יעקב אליהו ב"ר אליעזר ו"ל ה' טבת ואמי מורחז חיה גולדיא ב"ר ברוך ע"ה. י"א טבת תשפ"ג
Dedicated by the Gordon Family

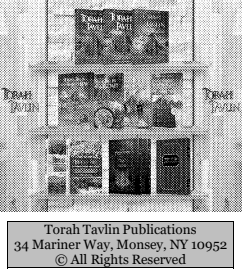

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

שבת קודש פרשת ויגש - י"א טבת תשפ"ג Shabbos Parshas Vayigash - December 23, 2023

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952
© All Rights Reserved

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעוביץ שליט"א, ר"י שער חשמית ירושלים עירודק

ויגש אליו יהודה ... ואל יחד אפך (טו-ח) - ההצלה מחבלי מחלוקת כיצד?
אזנה יהודה ידע שמדבר עם 'משנה למלך', ובפועל בוד לדרבן אליו קשות, ולדעות לפניו את טענותיו בשפה ברורה, על אף שמתוך כך רילג על כבוד המלכות, ודבר זה בעי דרישה, מדוע לא הלק כבוד למלכות? ודי בעיני משר נראה שבצורה כעין זואין שום סיבה שיתרצו אליו, להפך, רבו הסיכויים שגם ייענש על כך, ולמה אם כן בוד בוו הדרך?
ו"ל שיהודה התבונן והבין שהנהגתו של יוסף כלפי אחיו מוכיחה שיש ליוסף טענה מסוימת עליהם, ומשום מה אינו יכול לגלותה, ולכן מדבר עמם בשפת ודשים מתוך תקוה שהאחים הקדושים יבינו את רצונו מתוך מעשיו, וכיון שבפועל לא עמדו האחים על דעתו ולא הבינו למה נטפל וקא עליהם, רצה יהודה להכריח את יוסף שירשע שיהו, הבין שלשם כך עליו לדבר ברורות ולדרוש מענה על כל הנעשה עמם, כי אוד שייטל דופי בהנהגת המלכות ויגולל באוני כל הנמצאים במחצית יוסף את צערו ע"כ שמחשדים ומצערם על לא עוול בכפם או יצטרך יוסף בעל כרחו להצדיק את מולדו, ובהכרח יצטרך להתגבר על מניעתו כדי לפרש את הטמון תחת התבולותיו, ומתוך כך יבינו גם הם את טענותיו כלפיהם, ואת המוטל עליהם לעשות כדי לדחות ולהגיע לעמק השווה.

הדרך ארץ לימדה התורה, שגם עלינו ללכת בעקבותיו של יהודה, ואם תראה שזולתך מתכוון להצד את צדדך, ומחפש כל מיני דרכים להתגבל לך, תבין שאין הלה מתגבל לך דינם, ומן הסתם תגלה בסביבת איהו צדע עושה וחסוב לו, ועל כן מן הראוי שלא תכעס עליו תיכף, ולא תדבר עליו מאחורי גבו. רק ואת עשה ודחה, פנה אליו בעצמו, ושאל אותו מה יום מיזמיים, ומדוע שינה התיחסותך כלפיך לדעת, ואו שייב לך מה נדמה לו שעוללת לו, ומתוך כך תוכל ליישב את דעתו ולהבדיל לו שלא כיונת כלל לצערך אאתה מעשה.

עדותיך אתבונן

לפנינו מאת הרב אברהם הנטא אבשטיין שליט"א, בעל שו"ת אברהם

ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיהם אשר מכרתם אתי מצרימה (מה-ד) - מדוע יוסף הצדיק זכה להיות המלך?
פ"ש: "גשו נא אלי - ראה אותם נוסגים לאחוריהם, אמר עכשיו אחי נכלמים קרא להם בלשון רכה ותתנננים, ודראה להם שהוא מהול", ע"כ. הרי יוסף דראה אחיו שהוא מהול, להורות שהוא אחיו. [וכבר דנו המפרשים לברא חכמי הני מוכח מהו שהיה מהול שהיה אחיו, הרי יוסף אמר לכל מצרים שכל מי שרצה אוכל צריך למול את עצמו, ע"י דברי המפרשים שכ' כמה מודלכים בוה].

אמנם איתא בדברי הוודר אופן אוד לבאר מה היה כוונת יוסף בזה שהדראה להם שהוא מהול, שאין הכוונה כפשוטו רק להורות שהוא יוסף אחיהם, וז"ל הוודר (ה"א, דף צ"ג ע"ב): "ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגו', וכי אמאי קרי להו והא קדיבין הוו גביה אלא בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיהם תוהו דחמו ליה במלכו עלאה אמר יוסף מלכו דא בגין דא רווחא ליה גשו נא אלי ויגשו דאחוי להו האי קימא דמילא אמר דא גרמלא ליה מלכו דא בגין דנטרית לה מאן איליפנא מאן דנטיד להא את קימא מלכו אנטרית ליה, מנלן מנעו דכתבי (רות ג, ז) חיי' ה' שכיב עד הבקר דהוה מטרגא ליה יצירה עד דאמי אומאה ונטיד להאי ברית בגין כך זכה דנפיק

וא שכלל לא חיה זה שביצע את הפעולה המצויה, וכך ישוב השלום לשווד בניכם מולך זה של יהודה רואים גם כן מתוכן טענתו אל יוסף, דהנה בפרשה וקדומת גם האחים בעצמם חתו שבמידה וימצא הגביע באמתחתו של אחד מהם יצטרכו גם הם להתחייב בעונש, ואם כן, איזה פתרון פה מצא יהודה לבקש על נפשו של בנימין אוד שאכן מצאו את הגביע באמתחתו? מה גם שהודוף אחיהם כבר הקיל על עניו ועל עונשם ולא ביקש כי אם לקחת את בנימין לעבר ולא להמיתו, האך אם כן היה ביכולתו של יהודה לבוא שוב בטענה ולבקש על שחרורו של בנימין? ובנוסף רואים שלא טען שאין טמא של בנימין מצדיק את עניו, רק טענה מחוזה היתה בפיו שאבי הנער לא יסבל את כובד העונש המטילים על בנו, ועלול ח"ו למות מדוב עמית נפש, ולמה עלה על דעתו שבטעם זו יתצוה יוסף לכות את בנימין? וכי ראה אי פעם ששופט בשד ודם יתקח את הפושעים כדי שלא יצטרעו הוריהם?

אך האמת הוא שיהודה לא חוד כלל מהכרעת השבטים שעל גונב הגביע וכלל חברתו להיענש, וגם לא ביקש כלל שישלחו לחטאו של בנימין במידה והוא אכן היה הנגובכל טענתו היתה שגם אםאכן מצאו הגביע באמתחת בנימין אין כאן כי אם עלילה שפילהאזיטב ידע יהודה שיד בנימין לא היתה במעל, ויבדור היה לו שהדבר ידוע גם ליוסף, וכפי שכבר חוו בפגישתם הקודמת, שהינו מבקש עלילות עליהם, על כן היתה טענתו ליוסף להחזיק בדרכי ישר ולשחררו, חוד שדיבר אודות אביו הזקן שעלול למות, כי בכך ביקש לרמוז שגם אם יש ליוסף טענה מסוימת,מוטל עליו לפרשה, כי רק אז יינכח אם יש צדק בטענתו ואם אכן ראויים הם לעונש, כי ייתכן שאו יהיה ביכולתם להצטרק ולהסיד חרותו מעליהם, אבל כל עוד שאינו מגלה חטאם הדי יתכן שמדובר רק בעלילהובכך דא אכן ראוי לו להתחשב גם באביו הזקן ולא ישפך דם נקי...

מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקדושא בריך הוא", ע"כ.

ומבואר מדברי הוודר, שכונת יוסף הצדיק היה ליישב התמיה הגדולה שהיה לאחיו, שבעיני אחיו היה פלא גדולה, מהיכן זכה יוסף להיות המלך בשליטה גדולה? הרי הם חשבו שהיה עבד, או במקום אחר שהוא שפל מאוד מאוד. ולא עוד, אלא אמרו ח"ל שאוי יוסף בקשו למצא יוסף יוסף הצדיק שיוקל שונות, ולא עוד, שבננימוס מצרים כתוב "שאין עבד מולך ולא לובש בגדי שרים", אי"כ האחים שמכרו אותו לעבד, וא"כ בודאי לא עלה על דעתם שיוסף הצדיק יהיה מלך, ועל זה היה פלא גדולה בעיניהם מה קרה פה.

ועל זה אמר להם יוסף התי לכל הך פלא, "גשו נא אלי", והדראה להם שהוא מהול, ודראה להם שהיה שומר הברית, ולא נכשל בעון עריות, הגם שמצרים היה מקום מלא נות, מ"מ עמד בכל הנסיגות של קדושה, ולא נכשל, וכיון שעמד בכל הנסיגות, מכח זה זה להיות מלך. דבר אשר בדרך הטבע לא שייך כלל וכלל, אבל זהו הכח במי שעומד בהני נסיגות של קדושה, וזכה לדברים אשר לא שייך בכלל בדרך הטבע, יש ללמוד מכאן, גודל השכר בהאי עלמא במי שעומד בהני נסיגות דקדושה, שאינו מתחבל לדברים האסורים, ועומד בכל שאר הנסיגות בענין הקדושה, הרי הוא זוכה לדברים שהם למעלה מדרגת הטבע!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunim and Crushos in Eretz Yisroel at ZERO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

ועתה אל תעצבו ואל יחד בעיניכם כי מברתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אליהם לפניכם ... (מז-ה)

When *Yosef Hatzaddik* finally reveals himself to his brothers, they are shocked and frightened. He tries to console them by telling them it was not their fault. “*It was not you who sent me down here, but Hashem; He has made me father to Pharaoh, master of his entire household, and ruler throughout the entire land of Egypt.*”

R’ Yerucham Levovitz ז”ל, Mashgiach of Mir, quotes the **Rosh in Orchos Chaim** who teaches that when someone commits an offense against us, that person feels guilty and we must not consider it a sin if the person wishes to excuse himself in front of us. We find an example of this in Yosef’s response to his brothers. Imagine how the ten brothers felt. They took Yosef, intending to kill him. In the end, they sold him into slavery. Their behavior toward him was almost inexcusable. What can they say to him now? What kind of apology can they hope to offer under such circumstances? Yosef tells them, “You did not sin toward me. It all turned out for the best. This was all part of the Almighty’s Divine plan. You were just pawns, puppets in the hands of the puppeteer.” Yosef was attempting to relieve his brothers of their unbelievable burden of guilt. This, says R’ Yeruchem, demonstrates the pristine quality of the *middos of Yosef Hatzaddik*.

The crowning glory of the renowned **Gerrer Rebbe, R’ Pinchos Menachem Alter ז”ל (Pnei Menachem)**, aside from his great devotion and prodigious depth in *Torah* learning, was his extraordinary *middos*. To properly appreciate his genius in *Torah*, one had to himself be a *Gaon* in *Torah*; to properly appreciate his exalted level of *avodah*, one had to himself be deeply connected to *avodah*. With regard to his *middos*, however, every individual - from the greatest *Gedolim* to the simplest of *Yidden* - were overwhelmed at his deep sensitivity, humility and kindness.

The *Gerrer Rebbe* was tasked with answering hundreds of *shailos* each day. People sought advice on a wide variety of matters, ranging from halachic to health issues and *chinuch*, etc. One of the unique things about the *Pnei Menachem* was his ability to see the question in a totally different light than it had been presented by the petitioner, as illustrated by the following story: One particular *Gerrer shtiebel* was remarkably successful. In the few years since its founding, it had welcomed many new *yungeleit*. A constant *kol Torah* reverberated throughout the building and the unique atmosphere of vibrant Chassidic camaraderie was a constant presence.

Due to its popularity and constant growth, it became extremely crowded. The *shtiebel* leadership decided that it was imperative to build an addition as they simply did not have enough room in their present accommodations. Plans were drawn up, money was collected and raised, and the *shtiebel* embarked on an ambitious expansion and renovation.

When the renovation was nearing completion they were faced with a question. In the old *shtiebel* the *aron kodesh* had been centered in the middle of the eastern wall, as is customary in most *shuls*. In the newly expanded *shtiebel*, however, the *aron kodesh* was no longer in the center of the wall, but located a bit off to the side. There were those who felt that in order to ensure that the *aron kodesh* would be centered, as is traditional, a new one should be built. Others, however, were of the opinion that the *shtiebel* should not take on additional financial obligations - especially since the bank account had been emptied as a result of the construction. They felt that an *aron kodesh* toward the side of the room was not such a terrible thing.

The question was brought to the *Gerrer Rebbe*. How should they proceed? How surprised they were to hear the *Pnei Menachem’s* answer, one that showed how the *Rebbe* viewed the entire question through a different set of values.

“*Chas v’shalom!* How can you even think to cause pain to a fellow *Yid*?!” the *Rebbe* replied agitatedly. “Think for a second about the feelings of the person who donated the original *aron kodesh* in memory of a loved one. He invested so much money and so much effort into donating that *aron kodesh*. If you demolish the original *aron kodesh* and build a new one, that *Yid* will certainly be pained.” A decision based on *middos tovos*. (Excerpted from “The *Pnei Menachem*” by R’ Avrohom Birnbaum)

תורת הצבי על הפטרות

כתבם עליו ליהודה ורבני ישראל ... וכתוב עליו ליוסף ... וכל בית ישראל ... (היקף ל-מ)
Yechezkel HaNavi was instructed to take two sticks and inscribe the names *Yehuda* and *Yosef* on them. He was then to place the sticks near one another whereupon they fused together into one, symbolizing the eventual unification of the two Jewish kingdoms, *Malchus Yehuda* and *Malchus Yisroel*. Why was *Malchus Yehuda* referred to as “*Bnei*” *Yisroel* while *Malchus Yisroel* was referred to as “*Bais*” *Yisroel*?

R’ Meir Simcha HaKohen ז”ל (Meshech Chochma) explains that “*Bnei*” *Yisroel* denotes a male connotation, whereas “*Bais*” *Yisroel* implies a female connotation. *Malchus Yehuda* was called *Bnei Yisroel* since it housed the *Bais Hamikdash* and was considered the “main” kingdom in *Eretz Yisroel*. *Malchus Yehuda* also merited that all the Jews

were *Oleh Regel* there on the three *Regalim*. The *mitzvah* of *Aliyah L’revel* was only required for men while the women stayed home. On the other hand, *Malchus Yisroel* was called *Bais Yisroel*, with its female connotation marking a clear reference to the women who stayed home and are considered the “*Ikeres HaBayis*” - the mainstays of a Jewish home.

Men and women have different roles in life. *Hashem* allowed both Jewish kingdoms to exist since they were each meant to serve a different purpose in life. Ultimately, in the times of *Mashiach*, *Hashem* will fuse the two kingdoms allowing those roles to be served by one merged kingdom, similar to the how men and women marry and utilize their individual strengths and roles to create a fused, wholesome Jewish home.

וילקח יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ... ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה וגו' (מז-ד)

Yosef’s meticulousness and honesty with regard to ensuring that all the monies earned from their abundant stock went directly into Pharaoh’s coffers, was incredible. He was every country’s dream “Minister of Finance” in every possible way. It is with this introduction that we must analyze the *Gemara* in *Pesachim* (119a) which states that Yosef hid three treasures. The first was found by Korach. As we know, Korach was fabulously wealthy. The second was found by Antoninus. The last one has not yet been found and will remain hidden until *Moshiach’s* times. How can we understand this fabulous personal wealth of Yosef’s, when we see how scrupulous Yosef was and would not take even an extra penny for himself?

I heard the following explanation in the name of the *Posek Hador, R’ Yosef Sholom Elyashiv ז”ל*. The three treasures referred to are not literal ones. They represent non-monetary treasures. The first “treasure” was the ability to be *mechanech* his children in the ways of *Hashem*, even during impure times and in contaminated places, as Yosef proved with his own children. That was found in the times of Korach. The wife of און בן פלג uncovered her hair, knowing full well that the *Bnei Korach* would avoid her like the plague, and move on! The second “treasure” was תורה בגלות. That was found during the times of Antoninus, enabling *Rabbeinu Yehuda HaNasi* to learn in peace, and author the *Mishnayos*, which saved *Hashem’s* children תורתו. The last “treasure” was the *middah* of *achdus* which Yosef displayed, uniting his brothers as one, at last. This third *middah* won’t be discovered until אחרית הימים when we will all be united, בלא אחד אדם when we will be *mesaken* the טורח of *Sinas Chinam*. As the *posuk* in ישעי' says, “אפרים לא יקנא את יהודה, ויהודה לא יצור את אפרים”.

As we still find ourselves at war, *Klal Yisroel* has demonstrated its ability to put aside our differences and unite as one single nation. May we continue uniting, ending any previous discord and may this be a catalyst to bring the final *geula*. ב”ר,

משל למה הדבר דומה

ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלקים ... (מז-ה)

משל: There was a terrible storm at sea that wrecked a ship full of passengers. Unfortunately, only one lone survivor made it to shore alive. Upon arriving onshore, he realized that it wasn’t an inhabited island but rather a small parcel of land in middle of the vast ocean. He asked *Hashem* for help.

After waiting a long time and no help seemed to be arriving, he decided to build himself a makeshift hut with the destroyed bits of the shipwreck.

Every day he invested a great deal of energy searching for food. He tried various ways to make signals in the sand in the hope that someone would notice him on the deserted island. But as the days turned into weeks, he began to lose hope. He constantly scanned the skyline for *Hashem’s* helping hand, but try as he might, the situation seemed hopeless.

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך (מז-ד)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The *Chizkuni* writes that the words, “ישית דו על עיניך” are not to be understood literally, but are referring to a person’s “*ayin*” - his fountain, or essence, as in “עין יעקב” in *V’zos Habracha* (33-28) where it refers to the personification of what *Yaakov* stood for. Here, *Hashem* assures *Yaakov* that in *Yosef* he will have a suitable successor. He will take care ably of all of his needs.

The literal meaning of these words is that *Yosef* will pass his hands over *Yaakov’s* eyes when his father dies. *Chazal* tell us how *Rebbi* used to pass his hand over his eyes when he said *Shema* (בברכת יג) and the *Shulchan Aruch* (סא-ה) rules that we do this to help us concentrate. The *Zohar* suggests a deeper meaning: “*This is the SECRET of Krias Shema.*” This secret, says the **Kol Aryeh**, is based on the *Gemara* (פסחים ג) that עולם הזה and עולם הבא are different in the fact that here one recites the blessing “הטוב והמטיב” on good news and “דין האמת” on bad news, whereas in the next world only the *beracha* of “הטוב והמטיב” is recited. Why? Because in this upside down and deceitful world (עולם השקר), we are often deluded into believing that what is comfortable is “good” and what is painful is “bad.” This is absolutely FALSE because everything that *Hashem* does is truly GOOD. We see this from the words, “*Shema Yisroel*” - Hear *Yisroel*, “*Hashem Elokeinu*” - *Rachamim* (mercy) and *Din* (strict judgment), “*Hashem Echod*” - is all ONE: they are both mercy! Who, if not *Yosef* understood that often in life, what appears to be “bad” is really good. After being hated by his brothers he was sold down to *Mitzrayim* only to become the viceroy of Egypt, the one responsible for saving millions of people from starvation, including his very own family!

And so when we recite *Krias Shema*, we cover our eyes not to be distracted by the illusions of this false world, and to focus on the truth. Our eyes see so many things that make no sense to us. We must cover our eyes and reach into our souls where the truth can be found that everything *Hashem* does is good. This is the message that *Yosef* can “*place upon his father’s eyes.*”